

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 203**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste,

Tack för det lilla brevet, som kom just nu. Jag
 kan förstå att du är öfverhopad och att krafterna
 inte vilja räcka till. Tänk inte på mig, jag
 skall skriva till dig, som jag brukar, utan
 lägga dig tungt i din säng, när du kan på till-
 fälle. Om du blir riktigt sjuk får jag dock att
 veta det. Jag skall gärna hvad jag kan för att
 det må gå att låna Brevskatur hos dig. Det vore
 ju bara angenämt för mig, men allt beror på
 om jag kan på manuskriptet riktigt nyuggt innan
 jag skriver af det. Det hade inte gått i höstas, det
 vet jag, om bara inte denna Karlarna vore,
 som skulle hjälpa mig. De göra det så snart
 och omöjligt, än skarpna de, än veta de inte
 hvad de vilja, än äro de rent ut sagt dumma.

Men ändå, må bli det råd med detta bara be-
 kan bli för förelig. I går skref jag bra och
 poetiskt, jag tror för första gången efter jill. Om
 det ville hålla på bara ett par månader! Nu
 har till mig stana, obeskrifliga glädje de kung-
 liga afsagt sig att komma hit till idrottsfesterna.
 Jag tror, att det var en bättre råd för alla utom för
 fru stjernsösa, som med största glädje ville ta
 emot dem ute på Ulfshyttan och hade bönjat ni-
 na tillståndningar och för mig storkans pastor
 Lovina, som har något slagt kungadömlig i blo-
 det. Allt det andra med täflingar och prisutdelningar
 behöfver inte på något sätt störa mig.

Vi ha fått en viktig sarg Gerda och jag i afsende
 på Bingen. Han har fått för sig nämligen att han
 skall bli lättnad, Han har ju hela sitt lif sagt

Måtte du för hustru och barn och barnens öfver den stora kruskellen
i sin helhet

att han ville bli jägmästare och vi tycka ju, att det
är ett så vackert och bra yrke och ha varit nöjda
med detta, men nu har han slagit om. Dels tror han
inte, att han kan få löf, så höga som han behöfver
af lärarna i kemi och fysik och han skulle nå-
ledes inte kunna komma in vid Skogskolan och dels
får han inte bli fändig förrän om 4 år och ständi-
gum lönlös extra jägmästare. Bli han löjtnant
får han två efter två år. Men det är förfärligt att
en ung begäferad pojke skall pasta bort sig till
att gå och drilla soldater. Han är alldeles för
god, men det är någon värre på pojkarna här nu
att bli militärer, så snart går man en sjukbarn
genom gånsvärlden. Janus är glad, därför att han
välför en mindre dyrbar bana, men jag tycker
han kunde ha valt vad som helst utom denna. Dets
märkta och förtägliga af alla yrken. Jag vill
te förligt för Kroppen, men för Karaktären. Jag tror
att Henrik blir den, som det kommer att gå bäst för af
dessa gossarna, han är snäll och fredlig och har in-
genting att säga emot. Bingen och Ivan äro begä-
rade, men de ha något ofruktbaraktigt i lynnet
som kommer att göra att lifvet blir dand snett och
sträpt, till dess de bli stupade, de äro mycket trofliga
för resten.

Eller Lagerlöf skref några och talade om att han
skulle till ett på en liten i nummer igår. Jag hys-
pas, att det skulle gå bra och han har ju präktiga
hans, så jag tycker inte att det är något att vara
bedarr afver. Men jag tycker att det blir härt
för stätha. Han var så präktig som favorit. Det
är inte lätt att hära att bli afsatt, denna familje
nåder skulle du nog inte tala om med någon. Jag vill
evidentligen inte hos Glammarskens, men ingen annan
heller